

Forslag

til

Lov om erhvervsvejledning.

Fremsat den 11. januar 1961 af *arbejdsministeren*.

§ 1. Ved erhvervsvejledning forstås i denne lov den bistand, der ydes til forbedrelse og gennemførelse af valg af uddannelse eller erhverv.

Stk. 2. Erhvervsvejledningen skal sigte mod, at der ved erhvervsvalget kan tages hensyn til personlige interesser og forudsætninger samt til forholdet mellem disse og de fremtidige muligheder inden for de i betragtning kommende fag eller fagområder, således at den enkelte ud fra såvel sit eget som fra et samfundsmæssigt synspunkt opnår en tilfredsstillende placering i arbejdslivet.

Stk. 3. Erhvervsvejledningen skal stå åben for alle aldersklasser og bør ydes efter de samme grundprincipper uanset de vejledningssøgendes alder og øvrige forhold.

Stk. 4. Ved erhvervsorientering forstås i denne lov de former for erhvervsvejledning, der ydes kollektivt, og hvis formål er at tjene som forberedelse til valget af erhverv eller uddannelse. Individuel erhvervsvejledning er den bistand, der ydes den enkelte, som ønsker hjælp ved valget af erhverv eller uddannelse.

§ 2. Til bistand ved administrationen af denne lov nedsætter arbejdsministeren et råd — erhvervsvejledningsrådet — bestående af en af kongen udnævnt formand, to af henholdsvis Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen De samvirkende Fagforbund udpegede repræsentanter, en repræsentant for arbejdsministeriet, arbejdsdirektøren, statskonsulenten i sager vedrørende folkeskolen og seminarierne, undervisningsinspektøren for gymnasiesko-

lerne, statskonsulenten i sager vedrørende ungdomsundervisningen, direktøren for handelsministeriets tilsyn med den tekniske undervisning samt direktøren for handelsministeriets tilsyn med handelsskoleundervisningen.

Stk. 2. Erhvervsvejledningsrådet kan, såfremt det skønnes fornødent, supplere sig med særlige sagkyndige, ligesom sådanne kan tilkaldes i det enkelte tilfælde. Endvidere kan rådet nedsætte underudvalg til behandling af særlige opgaver inden for rådets arbejdsområde.

Stk. 3. Erhvervsvejledningsrådet skal følge udviklingen af alle forhold, der har betydning for erhvervsvejledningen, fremsætte forslag til sådanne foranstaltninger, som udviklingen gør påkrævet, samt stå til rådighed med bistand for arbejdsministeren, undervisningsministeren og andre myndigheder, for hvilke erhvervsvejledningen er af betydning. Det påhviler således bl. a. rådet at fremsætte forslag til retningslinier for udvælgelsen af personale til at varetage den i § 3 omhandlede erhvervsvejledning, at fremsætte forslag til retningslinier for uddannelse af personale, som udfører erhvervsvejledningsopgaver, at følge samarbejdet mellem de myndigheder, institutioner, herunder skolen, og andre organer, som yder erhvervsvejledning, og om fornødent at fremsætte forslag til fremme af dette samarbejde, at fremsætte forslag til fastlæggelse af de nærmere regler for afgivelse af erklæringer til brug ved erhvervsvejledningen samt at fremme det fornødne samarbejde mellem de interesserede organer med henblik på tilvejebringelse af egnede materiale til brug ved erhvervsvejledningen.

§ 3. De i arbejdsløshedslovens § 1, stk. 1 og 2, nævnte offentlige arbejdsanvisningskontorer yder hvert inden for sit område vederlagsfri, individuel erhvervsvejledning og står til rådighed med bistand ved tilrettelægning og gennemførelse af erhvervsorientering, herunder inden for skolevæsenet, jfr. således lov nr. 160 af 18. maj 1937 om folkeskolen, som ændret senest ved lov nr. 163 af 7. juni 1958, lov nr. 165 af 7. juni 1958 om gymnasieskoler og lov nr. 219 af 11. juni 1954 om ungdomsundervisning m. v., som ændret senest ved lov nr. 234 af 10. juni 1960.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte erhvervsvejledningsopgaver varetages af erhvervsvejledere, der ansættes af arbejdsdirektoratet på grundlag af en af vedkommende kontorbestyrer efter forhandling med de stedlige skolemyndigheder afgiven indstilling. De nærmere regler for erhvervsvejledernes virksomhed fastsættes af arbejdsministeren.

Stk. 3. Til bistand ved den individuelle erhvervsvejledning knyttes til hvert offentligt arbejdsanvisningskontor en læge, for hvis virksomhed arbejdsdirektoratet med arbejdsministeriets godkendelse fastsætter de nærmere regler.

§ 4. Ved den individuelle erhvervsvejledning skal erhvervsvejlederen i videst muligt omfang udnytte det kendskab, som den skole, hvorfra den vejledningssøgende udgår eller er udgået, har til den pågældende. Erhvervsvejlederen kan således indhente en erklæring fra skolen, ligesom han kan indhente erklæring fra vedkommende skolelæge.

Stk. 2. Til brug ved den individuelle erhvervsvejledning kan erhvervsvejlederen endvidere om fornødent indhente erklæring

fra anden læge end skolelægen, i særlige tilfælde en speciallæge, jfr. i øvrigt § 3, stk. 3, eller fra vejledningssøgendes forældre eller andre, som må antages at have kendskab til den pågældende. I tilfælde, hvor det af erhvervsvejlederen skønnes nødvendigt, kan der foretages en arbejdspsykologisk undersøgelse af den vejledningssøgende.

§ 5. Arbejdsministeren påser, at den fornødne arbejdspsykologiske og anden sagkyndige bistand står til rådighed for erhvervsvejledningen.

Stk. 2. Arbejdsministeren træffer foranstaltning til, at der tilrettelægges og iværksættes en særlig uddannelse for erhvervsvejledere og andet personale, der er beskæftiget med den i § 3 omhandlede erhvervsvejledning.

§ 6. Arbejdsministeren drager omsorg for tilvejebringelse af hjælpemidler og oplysningsmateriale til brug for erhvervsvejledningen.

§ 7. Udgifterne ved de offentlige arbejdsanvisningskontorers virksomhed i henhold til denne lov samt udgifterne ved afholdelse af arbejdspsykologiske prøver afholdes efter de i arbejdsløshedslovens § 2, stk. 10 og 11, indeholdte regler. De øvrige udgifter afholdes fuldt ud af statskassen.

§ 8. Denne lov træder i kraft den 1. april 1961. Samtidig ophæves lov nr. 86 af 31. marts 1953 om erhvervsvejledning.

Stk. 2. Loven kan ved kgl. anordning sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som ifølge de særlige stedlige forhold måtte findes hensigtsmæssige.

Stk. 3. Loven gælder ikke for Færøerne.

Bemærkninger til lovforslaget.

I § 9 i lov nr. 86 af 31. marts 1953 var det fastsat, at loven skulle optages til revision i rigsdagssamlingen 1956-57. Lovens revision er imidlertid ved senere love — lov nr. 115 af 13. april 1957 og lov nr. 132 af 14. maj 1958 — blevet udskudt, således at loven skal optages til fornyet revision senest i folketingsåret 1960-61.

I forbindelse med erhvervsvejledningslovens behandling i folketinget i folketingsåret 1957-58 tiltrådte folketingets finansudvalg, at der bl. a. under hensyn til den intensivering af erhvervsvejledningsarbejdet, der måtte forventes inden for den nærmest kommende tid som følge af de store årganges indtræden på arbejdsmarkedet, allerede

med virkning fra finansåret 1958-59 påbegyndtes en udbygning af den offentlige erhvervsvejledning omfattende såvel en forøgelse af antallet af erhvervsvejledere ved de offentlige arbejdsanvisningskontorer som en i forbindelse hermed stående udbygning af erhvervsvejledningens centrale ledelse i arbejdsdirektoratet bl. a. ved tilknytning til direktoratet af forskellig sagkyndig bistand, herunder lægelig, psykologisk og matematisk-statistisk sagkundskab.

Siden en landsomfattende erhvervsvejledning blev iværksat den 1. oktober 1955, er såvel arbejdsanvisningskontorerne arbejde med den individuelle erhvervsvejledning som den erhvervsorienterende virksomhed i skolerne tiltaget betydeligt. Der henvises herved til den som bilag optrykte statistiske oversigt for årene 1956-57, 1957-58, 1958-59 og 1959-60. Udviklingen har været størst i byerne og de bymæssige bebyggelser, medens udnyttelsen af erhvervsvejledningen har været mindre i landkommunerne.

Efter erhvervsvejledningslovens behandling i folketinget i folketingsåret 1957-58 er det ved lov nr. 163 af 7. juni 1958 om ændringer i lov om folkeskolen og lov nr. 165 af 7. juni 1958 om gymnasieskoler pålagt såvel folkeskolen som gymnasieskolen at give erhvervsorientering som led i skolens undervisning, ligesom erhvervsorienteringen ved lov nr. 234 af 10. juni 1960 om ændringer i lov om ungdomsundervisningen m. v. er inddraget i de forskellige former for ungdomsundervisning i medfør af denne lov. Der er herved taget skridt til en betydelig udvidelse af erhvervsvejledningen for den skolesøgende ungdom.

På denne baggrund og med henblik på den forestående revision af erhvervsvejledningsloven i folketingssamlingen 1960-61 har det i henhold til erhvervsvejledningslovens § 8 nedsatte rådgivende udvalg i januar 1959 med arbejdsministerens tilslutning besluttet at foretage en gennemgang af erhvervsvejledningsarbejdets forudsætninger, opgaver og struktur og på grundlag heraf at fremkomme med forslag til tilrettelæggelse af erhvervsvejledningsarbejdet fremover. Udvalget har herved taget udgangspunkt i Den internationale Arbejdsorganisations henstilling (nr. 87) af 1949 om erhvervsvejledning. Som resultat heraf foreligger en af udvalget under 23. november 1960 til arbejdsministeren afgivet redegørelse vedrørende den fremtidige tilrettelæggelse af erhvervsvejledningen. Ved forberedelsen af nærværende lovforslag er den af erhvervsvejledningsudvalget afgivne redegørelse lagt til grund.

Siden erhvervsvejledningslovens vedtagelse i

rigsdagssamlingen 1952-53 er behovet for erhvervsvejledning forøget meget betydeligt. Den hastigt stigende industrielle udvikling med heraf følgende differentiering af arbejdsopgaverne og øgede krav til arbejdskraftens effektivitet gør det ønskeligt, at tilgangen af arbejdskraft til enhver tid sker på en sådan måde, at den enkelte finder frem til den plads, hvor han har størst mulighed for at udfolde sine evner til egen såvel som til samfundets gavn. Dette gælder ikke blot ved den umiddelbare placering i arbejdslivet, men også ved valg af uddannelse, som i mange tilfælde indebærer et betydeligt tilskud af offentlige midler, og ved senere skifte af erhverv eller beskæftigelse. De større markedsdannelse og den høje beskæftigelse understreger yderligere betydningen af, at arbejdskraften såvel ved den første indpasning i arbejdslivet som ved senere tilpasning til eventuelt ændrede produktions- eller beskæftigelsesforhold finder frem til den mest ønskelige placering. Den udvidelse og intensivering af erhvervsorienteringen i skolerne, som har fundet sted ved ændringerne i skolelovene i 1958 og loven om ungdomsundervisningen m. v. må ses på baggrund heraf.

Den bistand, som gennem den erhvervsorienterende undervisning i skolen, gennem erhvervsorientering i ungdomsskolen og på mange andre felter ydes ungdommen og andre i valg af uddannelse eller erhverv, har samme sigte og betjener sig i vidt omfang af samme midler, og det har derfor ved udarbejdelsen af lovforslaget været et hovedformål at opnå den størst mulige samordning af det arbejde, som fra forskellig side udføres på erhvervsvejledningsområdet. Der henvises herved navnlig til bestemmelsen i forslaget § 2 om erhvervsvejledningsrådet.

Det er endelig af afgørende betydning, at erhvervsvejledningen hviler på et objektivt forsvarligt grundlag i henseende til såvel erhvervsvejledningens udøvelse som tilvejebringelse af det materiale, som benyttes i erhvervsvejledningens tjeneste. Der indeholdes derfor i lovforslaget nye bestemmelser om ansættelse og uddannelse af erhvervsvejledere, og om tilvejebringelse af materiale til brug ved erhvervsvejledningen, jfr. forslaget § 3, stk. 2, § 5, stk. 2, og § 6.

Det må forventes, at udviklingen af erhvervslivet i retning af større differentiering og intensitet og heraf følgende krav om arbejdskraftens dygtiggørelse og rigtige placering vil øge behovet for erhvervsvejledning som en naturlig forudsætning for rigtig uddannelse og arbejdsplacering. Disse krav vil ikke kunne imødekommes uden en fortsat udbygning af den offentlige arbejdsanvisnings-

virksomhed med erhvervsvejledning, kvantitativt såvel som kvalitativt.

Statskassens merudgifter ved en sådan nødvendig udbygning anslås for de nærmest kommende år til ca. 700 000 kr. årlig.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 1.

I § 1 beskrives erhvervsvejledningens indhold og formål og angives den for erhvervsvejledningens enhed afgørende retningslinie, at erhvervsvejledningen uanset de vejledningssøgendes alder og øvrige forhold bør ydes efter de samme grundprincipper.

Paragraffens indhold er i overensstemmelse med de synspunkter om erhvervsvejledningens indhold, der har fundet udtryk i Den internationale Arbejdsorganisations henstilling nr. 87 om erhvervsvejledning.

Til § 2.

Ifølge § 8 i erhvervsvejledningsloven af 1953 er der af arbejdsministeren nedsat et udvalg bestående af en af arbejdsministeren udpeget formand samt af repræsentanter for undervisningsministeriet, arbejdsministeriet, arbejdsdirektoratet, de offentlige arbejdsanvisningskontorer, Dansk Arbejdsgiverforening, Landsorganisationen De samvirkende Fagforbund, Danmarks Lærerforening, Gymnasieskolernes Lærerforening, Dansk Ungdoms Fællesråd og Danske Kvinders Nationalråd.

Foruden at varetage de til udvalget umiddelbart ved loven henlagte opgaver, nemlig at følge tilrettelæggelsen af erhvervsvejledningen og være rådgivende for arbejdsministeren i spørgsmål vedrørende erhvervsvejledning, virker udvalget som koordinerende faktor for det arbejde, de i udvalget repræsenterede styrelser, institutioner og organisationer hver inden for sit felt udfører, erhvervsvejledningen vedrørende.

Med den udvikling, erhvervsvejledningen er inde i, jfr. således bestemmelserne om erhvervsorientering i skolelovene m. v., og det arbejde, som uden hjemmel i særlige lovbestemmelser faktisk udføres af en række styrelser m. v. (børne- og ungdomsforsorgen, særforsorgen, fængselsvæsenet, militæret og de arbejdstekniske ungdomsskoler m. v.) og organisationer (Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen De samvirkende Fagforbund m. v.) samt den intensivisering af den offentlige arbejdsanvisnings virksomhed med erhvervsvejledning, som tilsigtes med nærværende lovforslag, er det af

afgørende betydning for erhvervsvejledningsarbejdets trivsel, at de bestræbelser, som fra forskellig side udfoldes med det formål at bistå ungdommen og andre i valget af uddannelse og erhverv, samordnes og udbygges efter ensartede retningslinier og udøves på fælles grundlag og i vidt omfang med de samme midler.

Den måde, hvorpå de forskellige former for uddannelse og dygtiggørelse tilrettelægges og koordineres, er af meget væsentlig betydning for den enkeltes situation i erhvervsvalget. Der bør derfor ligeledes skabes grundlag for en vekselvirkning mellem de myndigheder og institutioner m. v., som varetager erhvervsvejledningsfunktioner, og de myndigheder og institutioner, der beskæftiger sig med tilrettelæggelse af undervisning i videre forstand.

På denne baggrund er der i lovforslagets § 2 stillet forslag om nedsættelse af et erhvervsvejledningsråd med den opgave at bistå ikke blot arbejdsministeren, men også undervisningsministeren og andre myndigheder i spørgsmål vedrørende erhvervsvejledning.

Ved forslaget om rådets sammensætning har man tilstræbt på den ene side at dække de væsentligste af de myndigheder og organisationer, der arbejder med erhvervsvejledning og uddannelsesspørgsmål, og på den anden side at begrænse rådets medlemsantal, således at der sikres rådet handlekraft og effektivitet. Sammensættes rådet som foreslået, vil det være en forudsætning, at de interesser, der i det i medfør af den gældende lovs § 8 nedsatte udvalg er repræsenteret ved medlemmer udpegede af Danmarks Lærerforening, Gymnasieskolernes Lærerforening, Danske Kvinders Nationalråd, Dansk Ungdoms Fællesråd og Foreningen af kontorbestyrere ved den offentlige arbejdsanvisning, vil blive tilgodeset i det foreslåede råd på grundlag af bestemmelsen i forslagets § 2, stk. 2, om, at rådet kan nedsætte underudvalg til behandling af særlige opgaver inden for rådets arbejdsområde.

Den i stk. 3 foretagne præcisering af rådets opgaver tilsigter ikke at være udtømmende; formålet har alene været at fremhæve en række arbejdsområder, som må anses for særlig betydningsfulde. Det forudsættes, at forslag fra rådet, der vedrører en styrelses område, forelægges for vedkommende styrelse, der udfærdiger eventuelle regler inden for sit område.

Med henblik på at sikre den nødvendige kontinuitet i rådets arbejde, herunder navnlig at der til enhver tid består den snævrere mulige kontakt til de centrale myndigheder, som har ansvaret for

erhvervsvejledningen og uddannelsesvæsenet, er det forudsat, at der til rådet knyttes et sekretariat.

Til § 3.

I *stk. 1* fastslås, at den offentlige arbejdsanvisning fortsat — jfr. den gældende lovs § 1, *stk. 1* — skal yde vederlagsfri, individuel erhvervsvejledning. Om samarbejdet med skolevæsenet — jfr. bestemmelsen i den gældende lovs § 3 — som nu i henhold til skolelovene af 1958 og lov om ændringer af lov om ungdomsundervisning m. v. af 1960 skal give erhvervsorientering, bestemmes, at arbejdsanvisningen står til rådighed med bistand ved tilrettelæggelse og gennemførelse af denne erhvervsorientering.

Den offentlige arbejdsanvisnings pligt til at yde erhvervsorienterende bistand er i øvrigt ikke begrænset til at omfatte erhvervsorientering i folkeskolen, gymnasieskolen og ungdomsskolen, idet en sådan bistand efter forslaget ligeledes skal kunne ydes til andre organer og institutioner, der udøver erhvervsorientering, f. eks. højskoler, særforborgens og børneforborgens institutioner m. v., jfr. herved bemærkningerne til § 2 om nødvendigheden af koordinering.

Efter forslaget skal der knyttes erhvervsvejledning til hvert enkelt offentligt arbejdsanvisningskontor. Dette er stort set en lovfæstelse af den eksisterende ordning, idet der administrativt — med hjemmel i den gældende lovs § 1, *stk. 2* — er etableret erhvervsvejledning ved alle kontorerne, bortset fra at erhvervsvejledningen for hovedstadsområdet er samlet under arbejdsanvisningskontoret for København og Frederiksberg.

Ved forslaget i *stk. 2*, om, at erhvervsvejlederne ansættes ved den offentlige arbejdsanvisning som sådan, åbnes der mulighed for en ordning, der bedre kan sikre en fordeling af erhvervsvejlederpersonalet afpasset efter det til enhver tid eksisterende lokale behov. Endvidere vil man under en sådan ordning, der i øvrigt forudsætter, at erhvervsvejledningen fremover baseres på heltidsansatte erhvervsvejledere, få større mulighed for gennem fastlæggelsen af ensartede retningslinier for udvælgelsen og uddannelsen af erhvervsvejlederne at sikre et tilfredsstillende fagligt niveau.

Kontorbestyrerne ved de offentlige arbejdsanvisningskontorer skal efter forslaget som hidtil forhandle med de stedlige skolemyndigheder forud for afgivelse af indstilling til arbejdsdirektoratet om ansættelse af erhvervsvejledere. For at fremme en nær kontakt og et frugtbart samarbejde mellem skolen og den offentlige arbejdsanvisning vil man

anse det for naturligt og ønskeligt, at de stedlige skolemyndigheder på tilsvarende måde orienterer sig hos den offentlige arbejdsanvisning, inden der ansættes særlige medarbejdere til at varetage erhvervsorientering i skolerne.

Bestemmelsen i *stk. 3*, svarer til den gældende lovs § 5, *stk. 2*.

Til § 4.

Bestemmelsen svarer — med enkelte redaktionelle ændringer — til den gældende lovs § 4.

Til § 5.

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer til den gældende lovs § 5, *stk. 1*, idet man dog ved bestemmelsens formulering har taget hensyn til, at den for erhvervsvejledningen nødvendige sagkyndige bistand ikke er begrænset til den psykologiske sagkundskab, men også omfatter f. eks. den pædagogiske sagkundskab. Sådan sagkyndig bistand er allerede under den nuværende ordning knyttet til arbejdsdirektoratets afdeling for erhvervsvejledning.

Bestemmelsen i *stk. 2* om iværksættelse af særlige uddannelsesforanstaltninger for erhvervsvejledningspersonale må ses på baggrund af, at det har vist sig påkrævet, at der inden for erhvervsvejledningsinstitutionens rammer gennemføres en systematisk uddannelse for personalet. Der er herved navnlig tænkt på gennemførelsen af en grundlæggende uddannelse for erhvervsvejledere af betydeligt større omfang end den hidtidige erhvervsvejlederuddannelse, der i det væsentlige har indskrænket sig til nogle få kursus af 8 eller 14 dages varighed. I øvrigt henvises til, at det i henhold til § 2, *stk. 3*, er henlagt til erhvervsvejledningsrådet at fremsætte forslag til retningslinier for uddannelse af personale, som udfører erhvervsvejledningsopgaver.

Til § 6.

Erfaringerne har vist, at der til brug for erhvervsvejledningen må foregå en stadig indsamling og bearbejdelse af oplysninger om erhvervs- og uddannelsesforhold m. v.

Til § 7.

Udgifterne afholdes og fordeles for så vidt de vedrører de enkelte arbejdsanvisningskontorer efter de i arbejdsløshedslovens § 2, *stk. 10* og *11*, indeholdte regler, d. v. s. således, at $\frac{1}{4}$ af udgifterne bæres af kommunerne og $\frac{3}{4}$ af staten.

De øvrige udgifter i medfør af denne lov, d. v. s. arbejdsdirektoratets lønudgifter m. v. som centralledelse, samt udgifter til henholdsvis tilvejebringelse af hjælpemidler og oplysningsmateriale til brug for erhvervsvejledningen og iværksættelse af ud-

dannelsesforanstaltninger for erhvervsvejledningspersonale afholdes fuldt ud af statskassen.

Til § 8.

I *stk. 2* foreslås, at loven kan sættes i kraft for

Grønland med de ændringer, som ifølge de særlige stedlige forhold måtte findes hensigtsmæssige. En tilsvarende bestemmelse er ikke foreslået for Færøerne, da nærværende område er et færøsk særanliggende.

Bilag.

**Oversigt over den virksomhed, som erhvervsvejledningen ved de offentlige arbejds-
anvisningskontorer har udført i skolerne i skoleårene 1956-57 til 1959-60.**

		I kommuner, hvor et arbejds- anvisningskontor er beliggende	I øvrige kommu- ner m. bymæssig bebyggelse over 1500 indb.	Iøvrigt	Tilsammen
Samlet antal skoler med afgangsklasser	1956-57...	364	392	2 713	3 469
	1957-58...	462	355	2 671	3 488
	1958-59...	378	429	2 524	3 331
	1959-60...	380	422	2 208	3 010
Antal skoler, der har modtaget erhvervsorientering	1956-57...	194	203	580	977
	1957-58...	236	230	688	1 154
	1958-59...	239	234	832	1 305
	1959-60...	240	239	782	1 261
Antal klasser, der har modtaget erhvervsorientering	1956-57...	876	603	613	2 092
	1957-58...	1 015	714	746	2 475
	1958-59...	1 190	768	964	2 922
	1959-60...	1 282	846	937	3 065
Antal elever, der har modtaget erhvervsorientering	1956-57...	18 868	11 492	9 227	39 587
	1957-58...	21 730	13 673	11 861	47 264
	1958-59...	25 800	15 312	14 772	55 884
	1959-60...	27 875	17 072	15 598	60 545

**Oversigt over den individuelle erhvervsrådgivning i skoleårene
1956-57 til 1959-60.**

		I kommuner, hvor et arbejds- anvisningskontor er beliggende	I øvrige kommu- ner m. bymæssig bebyggelse over 1500 indb.	Iøvrigt	Tilsammen
Skolesøgende, med hvilke der er ført erhvervssamtaler	1956-57...	4 620	1 940	1 225	7 785
	1957-58...	5 350	1 632	1 672	8 654
	1958-59...	5 499	2 204	2 413	10 316
	1959-60...	6 265	2 350	2 726	11 341
Ikke-skolesøgende, med hvilke der er ført erhvervssamtaler	1956-57...	4 727	1 101	1 422	7 250
	1957-58...	6 212	833	1 740	8 785
	1958-59...	5 368	1 265	2 113	8 746
	1959-60...	5 877	1 439	2 536	9 852
Antal psykotekniske prøver	1956-57...	3 187	886	758	4 831
	1957-58...	3 571	599	847	5 017
	1958-59...	3 528	1 056	922	4 506
	1959-60...	3 718	1 140	1 161	6 019